

ophævet, og at Kommunen fremtidig slipper for dette Tilskud paa mellem 12,000 og 13,000 Kr., den hidtil har maattet yde.

For saa vidt kan jeg altsaa slutte mig til Lovforslaget. Men der er nogle Enkeltheder deri, som jeg ikke helt kan slutte mig til. Der er saaledes Lovforslagets § 2. Det forekommer mig, at den kunde udelades, og at der ingen Grund er til at opstille den Bestemmelse, at disse Penge skal lægges hen til en særlig Fond, hvis Kapital ikke kan bruges uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Skal denne Paragraf bibeholdes, kunde jeg ønske, at der efter Ordet „Kapital“ blev tilføjet Ordene: „og Renter“, saa at baade Kapital og Renter ikke kunde anvendes uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Det forekommer mig, og saa vidt jeg förstod den ærede Ordfører (Carl Hansen), nærede han en lignende Betragtning, at det ikke er heldigt, at Forsvarsministeren skal have saadanne Midler at raade over som dem, der kan komme til Veje ved Renterne af denne Fond. Vi har Ret til at kræve, at alle saadanne Midler, der tilhører Staten, er under Bevillingsmagtens Raadighed, og at ikke Ministeren paa egen Haand skal kunne raade over disse Penge. Navnlig er jeg ikke tilfreds med, at Forsvarsministeren kan anvende dem til Organisation og Uddannelse af frivillige Korps. Jeg anser disse frivillige militære Korps for at være i højeste Grad uheldige, og det synes, som om disse Korps vokser stærkt i Antal. Allerede nu har vi ikke mindre end 14, fordelte omkring i Landet. Jeg betragter disse Korps som unyttige udadtil, og de kan godt blive en stor Fare indadtil. Derfor forekommer det mig, vi skal se at faa dem afskaffet. Det var en anden Sag, hvis man vilde gøre hele Militærtjenesten frivillig, saa man ikke anvendte den Tvang, man nu anvender overfor det unge Mandskab, idet man siger: I skal møde, I skal komme paa Session. Hvis man vilde gøre hele Forsvarsordningen til en frivillig Sag og lade dem møde, der havde Lyst til det, og dem blive hjemme, der ikke vilde møde, var det noget andet. Men da vi nu har gjort Militærtjenesten til en Tvangssag, saa enhver er pligtig til at fremstille sig paa Session, er der ikke Grund til, at vi ved Siden af denne Militarisme skal have en anden, en frivillig Militarisme. Den kan, som sagt, kun være unyttig udadtil og kan være til stor Fare indadtil. Vi saa f. Eks. i Provisorietiden, hvorledes der kom et frivilligt Korps og meldte sig til Tjeneste, og i hvad Anledning tilbød disse Livjægere de-

res Tjeneste? Det var for at være med til at knægte Befolkningen og forsvare Reaktionen og Grundlovsbruddet. Korpsset druknede ganske vist i Latterlighed, saa at det ikke kom til at spille nogen Rolle, og til sidst skammede Medlemmerne sig ved at gaa i denne Livjægeruniform paa Gaden. Men der ligger, som sagt, en Fare i et saadant frivilligt Korps, og jeg finder, at vi skulde arbejde hen til at komme bort fra dem. I hvert Tilfælde er der ikke nogen Grund til i deres Interesse at stille Midler til Raadighed for Forsvarsministeren, som Bevillingsmagten intet skal have at sige over. Den ærede Ordfører udtalte, at han haabede, at denne Sag vilde blive behandlet i et Udvalg. Det samme haaber jeg, og der vil der være Lejlighed til at overveje denne Side af Sagen: Statsmagtens Stilling overfor de frivillige Korps.

Zahle: Jeg finder ligesom den ærede sidste Taler (K. M. Klausen), at den Skuffe, man indretter ved § 2 i nærværende Lovforslag, idet man bestemmer, at de Beløb, der i Henhold til § 1 tilfalder Staten, danner en Fond, hvis Kapital ikke kan bruges uden Lovgivningsmagtens Samtykke, er overflødig. Lad disse Penge gaa ind i Statskassen, og lad Bevillingsmagten disponere over dem ligesom over andre Penge, der tilfalder Staten. Jeg maa ogsaa melde mig som Modstander af den Bestemmelse, at det, der bliver til Rest, skulde kunne anvendes til Organisation og Uddannelse af frivillige Korps, som i Henhold til Loven om Hærens Ordning er knyttede til Hæren. Det er vist i det hele yderst betænkeligt, at vi har faaet denne Bestemmelse om, at frivillige Korps kan knyttes til Hæren, og det vilde sikkert være i Statens Interesse, om man saa bort fra den Bestemmelse og saa vidt muligt lod den træde fuldstændig ud af Kraft. De Folk, der staar i Spidsen for saadanne frivillige Korps, er ikke altid Folk, der kun tænker paa at gøre Gymnastik og Eksercits, undertiden vil de ogsaa tale og skrive, og ofte er det meget ubeherskede Mennesker. Og naar de som Førere for et frivilligt Korps træder i et vist Forhold til Staten, kan man risikere, at deres umodne og ubeherskede Udtalelser betragtes, som om de i hvert Tilfælde til en vis Grad er fremsatte paa danske Statslederes Vegne, og paa den Maade kan disse Korps være til stor Skade for den danske Stat. Nogen Gavn for Staten kan de naturligvis ikke være til, og det er i